

METODE DE ABORDARE A UNUI COPIL CARE NU VREA SĂ MEARGĂ LA ȘCOALĂ PARTEA a III-a

ABORDAȚI PROBLEMELE CARE PROVOACĂ RESPINGEREA ȘCOLII

1. Gestionați anxietatea de separare oferind siguranță copilului

Această problemă apare mai frecvent la copiii mai mici, dar poate fi prezentă și la copiii mai mari. Este posibil să se teamă să nu fie departe de dvs. sau să se teamă că nu vă veți mai întoarce. Dacă copilul nu dorește să meargă la școală din cauza anxietății de separare, cel mai bun lucru pe care îl puteți face este să-l asigurați în mod constant că veți veni după el la terminarea orelor și să-l faceți să se simtă în siguranță.

Explicați-i copilului cum se va desfășura ziua. De exemplu, puteți spune: "În primul rând, te voi însoți la școală/în clasă. Acolo te vei distra și vei învăța multe lucruri! Între timp mă duc la muncă, iar la 16 voi veni să te iau". Asigurați-vă întotdeauna că ajungeți după copil la timp la ieșire. Dacă întârziati din cauza unui inconvenient, sunați cadrul didactic, care va informa copilul.

Chiar și cadrul didactic îl poate asigura o copil că părinții lui îl vor lua la sfârșitul zilei. Puteți spune: „După ce vom învăța ceva în timp ce ne distrăm, tati va veni să te ia”.

Refuzul de a merge la școală poate apărea după boala sau moartea unui membru al familiei. Așadar, luați în considerare posibilitatea ca acesta să fie legat de evenimente traumatiche recente. Dacă este necesar, luați în considerare ședințele de terapie pentru a ajuta copilul să depășească anxietatea.

METODE DE ABORDARE A UNUI COPIL CARE NU VREA SĂ MEARGĂ LA ȘCOALĂ PARTEA a III-a

ABORDAȚI PROBLEMELE CARE PROVOACĂ RESPINGEREA ȘCOLII

2. RAPORTAȚI CAZURILE DE BULLYING

Din păcate, această problemă a devenit parte din realitatea de zi cu zi pentru mulți copii. În multe cazuri, copiii nu doresc să meargă la școală pentru că sunt agresați, nu spun ce li se întâmplă și nu știu să facă față situației. Dacă descoperiți că motivul este bullying-ul, discutați cu copilul despre situație și raportați autorităților competente.

Întrebați copilul dacă este agresat. Puteți spune: „Te deranjează cineva sau ceva la școală?”

Arată-i copilului că pot conta pe sprijinul tău. Puteți spune: „Știi că e greu să mergi la școală atunci când ești agresat. Sunt aici pentru tine, vom trece prin acest moment împreună”.

Raportați ce se întâmplă cadrului didactic, consilierului școlii, directorului și oricărei alte autorități competente.

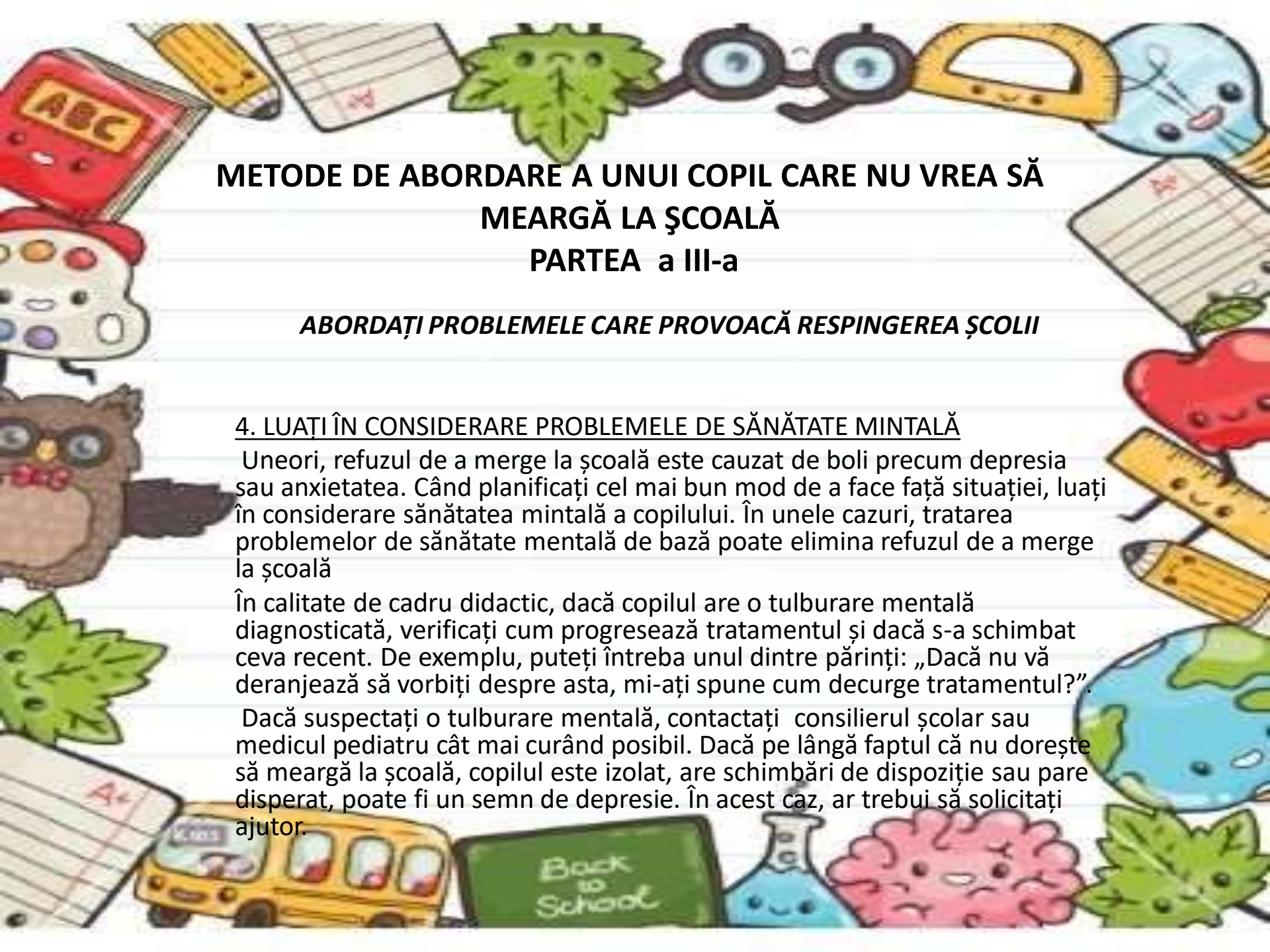
METODE DE ABORDARE A UNUI COPIL CARE NU VREA SĂ MEARGĂ LA ȘCOALĂ PARTEA a III-a

ABORDAȚI PROBLEMELE CARE PROVOACĂ RESPINGEREA ȘCOLII

3. CĂUTAȚI AJUTOR DACĂ SUSPECTAȚI ABUZ SAU NEGLIJENȚĂ FAȚĂ DE COPIL

Refuzul de a merge la școală și dificultățile școlare sunt uneori un semn că copilul este abuzat sau neglijat. Priviți celelalte componente ale vieții și comportamentului elevului dvs. pentru a stabili dacă este posibil să vă confrunțați cu un astfel de caz. Dacă vă temeți că copilul nu este în siguranță, contactați imediat autoritățile.

Împărtășiți îngrijorarea dvs. consilierului școlar, medicului copilului sau altei autorități competente.

METODE DE ABORDARE A UNUI COPIL CARE NU VREA SĂ MEARGĂ LA ȘCOALĂ PARTEA a III-a

ABORDAȚI PROBLEMELE CARE PROVOACĂ RESPINGEREA ȘCOLII

4. LUAȚI ÎN CONSIDERARE PROBLEMELE DE SĂNĂTATE MENTALĂ

Uneori, refuzul de a merge la școală este cauzat de boli precum depresia sau anxietatea. Când planificați cel mai bun mod de a face față situației, luați în considerare sănătatea mentală a copilului. În unele cazuri, tratarea problemelor de sănătate mentală de bază poate elimina refuzul de a merge la școală

În calitate de cadru didactic, dacă copilul are o tulburare mentală diagnosticată, verificați cum progresează tratamentul și dacă s-a schimbat ceva recent. De exemplu, puteți întreba unul dintre părinți: „Dacă nu vă deranjează să vorbiți despre asta, mi-ați spune cum decurge tratamentul?”

Dacă suspectați o tulburare mentală, contactați consilierul școlar sau medicul pediatru cât mai curând posibil. Dacă pe lângă faptul că nu dorește să meargă la școală, copilul este izolat, are schimbări de dispoziție sau pare disperat, poate fi un semn de depresie. În acest caz, ar trebui să solicitați ajutor.